

Bruxelles, den 12.2.2016
C(2016) 755 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

af 12.2.2016

VEJLEDENDE DOKUMENT

VEDRØRENDE EU-TRÆFORORDNINGEN

VEJLEDENDE DOKUMENT

VEDRØRENDE EU-TRÆFORORDNINGEN¹

INDLEDNING

Kommissionen kan i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning² (EU-træforordningen) vedtage ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger, der sikrer ensartet gennemførelse. Indtil videre har Kommissionen vedtaget følgende foranstaltninger:

- en delegeret forordning om fastlæggelse af krav og procedureregler for anerkendelse og inddragelse af anerkendelse af overvågningsorganer³
- en gennemførelsesforordning om de nærmere regler for due diligence-ordningen samt hyppigheden og arten af de kompetente myndigheders tilsyn med overvågningsorganerne i medlemsstaterne.⁴

Efter høringer af interessenter, eksperter fra medlemsstaterne og medlemmer af FLEGT-Udvalget (udvalget for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet) var der enighed om, at visse aspekter af EU-træforordningen bør præciseres. Der var enighed om, at der var behov for et vejledende dokument, hvor spørgsmål vedrørende EU-træforordningen og dens ikkelovgivningsmæssige retsakter blev taget op. Det vejledende dokument blev drøftet og uddybet med bistand fra FLEGT-Udvalget.

Dette vejledende dokument får ikke nogen bindende retsvirkning. Dets eneste formål er at forklare visse aspekter af EU-træforordningen og Kommissionens to ikkelovgivningsmæssige retsakter. Det hverken erstatter, tilføjer eller ændrer bestemmelserne i forordning (EU) nr. 995/2010, Kommissionens forordning (EU) nr. 363/2012 eller Kommissionens forordning (EU) nr. 607/2012, som udgør det gældende retsgrundlag. Det vejledende dokument bør ikke anskues isoleret, men i stedet anvendes sammen med lovgivningen og ikke som selvstændig reference.

Det vejledende dokument er imidlertid en nyttig reference for alle, som skal overholde EU-træforordningen, eftersom det belyser dele af lovgivningsteksten, som er vanskelige at forstå. Det vejledende dokument kan ligeledes tjene som vejledning for de nationale kompetente myndigheder og håndhævelsesorganer i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af denne lovpakke.

De spørgsmål, der er omhandlet i dette dokument, blev fastlagt under høringen om Kommissionens to ikkelovgivningsmæssige retsakter og efter en række bilaterale møder med interessenter. Yderligere spørgsmål kan tilføjes, efterhånden som der høstes flere erfaringer med anvendelsen af EU-træforordningen, og dette dokument vil i så fald blive ajourført i overensstemmelse hermed.

1. DEFINITION AF "BRINGE I OMSÆTNING"

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 2 – Definitioner

¹ Oplysningerne i dette vejledende dokument erstatter på ingen måde direkte henvisninger til de beskrevne retsakter, og Kommissionen påtager sig intet ansvar for tab eller skade, der eventuelt forårsages af fejl eller udtalelser i dokumentet. Kun EU-Domstolen kan træffe endelige afgørelser vedrørende forordningens fortolkning.

² EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

³ EUT L 115 af 27.4.2012, s. 12.

⁴ EUT L 177 af 7.7.12, s. 16.

I henhold til artikel 2 anses træ for at være "bragt i omsætning", hvis det er leveret:

- **på det indre marked** – det betyder, at træet skal være fysisk til stede i EU, enten fældet eller importeret og toldbehandlet til fri omsætning, eftersom produkter ikke får status som "EU-varer", før de er ført ind i toldunionens område. Varer under særlige toldprocedurer (f.eks. midlertidig import, aktiv forædling, forarbejdning under toldkontrol, toldoplag, frizoner) samt varer i transit og genudførsel anses ikke for at være bragt i omsætning
- **første levering** – træprodukter, som allerede er bragt i omsætning i EU, og produkter fremstillet af træprodukter, som allerede er bragt i omsætning, er ikke omfattet. Første levering af et produkt henviser endvidere til det enkelte produkt, som bringes i omsætning efter EU-træforordningens ikrafttræden (3. marts 2013), og ikke til lanceringen af et nyt produkt eller produktsortiment. Desuden henviser begrebet "bringe i omsætning" til det enkelte produkt, ikke til en type produkt, uanset om det er fremstillet som en individuel enhed eller en serie
- **som led i erhvervsvirksomhed** – træprodukter skal bringes i omsætning med henblik på forarbejdning eller distribution til erhvervsmæssige eller ikkeerhvervsmæssige forbrugere eller til virksomhedens egen forretningsmæssige brug. Forordningen stiller ikke krav til ikkeerhvervsmæssige forbrugere.

Alle ovennævnte elementer skal være til stede på samme tid. "Bringe i omsætning" bør derfor forstås, som når en virksomhed første gang markedsfører træ eller træprodukter på EU's marked til distribution eller brug som led i erhvervsvirksomhed. For at virksomheder kan identificeres på en klar, logisk og konsekvent måde, skal de defineres med udgangspunkt i den måde, hvorpå deres træ stilles til rådighed på EU's marked, hvilket varierer afhængigt af, om træet er fældet i eller uden for EU.

Hvis træet er fældet i EU eller importeret i EU for første gang som led i erhvervsvirksomhed, anvendes følgende definitioner af "virksomhed":

- a) for træ fældet i EU er virksomheden den enhed, der distribuerer eller anvender træet, efter at det er fældet
- b), nr. i) for træ fældet uden for EU er virksomheden den enhed, der optræder som importør, når træet behandles af EU-toldmyndighederne med henblik på fri omsætning i EU. I de fleste tilfælde er importøren den navngivne eller nummererede "Modtager" i felt 8 i toldangivelsen (det administrative enhedsdokument)
- b), nr. ii) for træ eller træprodukter, der importeres til EU, er definitionen af "virksomhed" uafhængig af ejerskabet over produktet eller andre kontraktforhold.

Alle virksomheder, uanset om de er baseret i eller uden for EU, skal overholde forbuddet mod at bringe ulovligt fældet træ i omsætning og pligten til at udvise fornøden omhu (due diligence).

Bilag I indeholder eksempler på, hvordan fortolkningen af begrebet "at bringe i omsætning" fungerer i praksis.

EU-træforordningen har ikke tilbagevirkende kraft. Det betyder, at forbuddet ikke gælder for træ og træprodukter, der blev bragt i omsætning inden forordningens ikrafttræden den 3. marts 2013. Når de nationale kompetente myndigheder kontrollerer dette, skal virksomhederne dog godtgøre, at de har etableret en due diligence-ordning, der har været i kraft siden den 3. marts 2013. Det er derfor vigtigt, at virksomhederne kan identificere deres levering før og efter denne dato. Kravet om sporbarhed for forhandlere gælder ligeledes fra denne dato.

2. DEFINITION AF "UBETYDELIG RISIKO"

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 6 – Due diligence-ordninger
--

Due diligence kræver, at en virksomhed indsamler oplysninger om træ og træprodukter og deres leverandører for at foretage en fuld risikovurdering. De oplysninger, der skal vurderes i henhold til artikel 6, kan opdeles i to kategorier:

- artikel 6, stk. 1, litra a) – specifikke oplysninger om selve træet eller træproduktet: en beskrivelse, hugstlandet (og, hvor det er relevant, den region i landet, hvor træet blev fældet, samt hugstrettigheder), leverandøren og forhandleren samt dokumenter, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning
- artikel 6, stk. 1, litra b) – generelle oplysninger vedrørende vurderingen af produktet, specifikke oplysninger om udbredelsen af ulovlig fældning af træ af bestemte træarter og udbredelsen af ulovlig fældning eller praksis i hugstlandet og kompleksiteten af forsyningskæden.

De generelle oplysninger viser virksomhederne, hvordan de skal vurdere risikoniveauet, men de produktspecifikke oplysninger er nødvendige for at fastslå risikoen i forbindelse med selve træproduktet. Hvis de generelle oplysninger peger på potentielle risici, skal opmærksomheden derfor i særlig grad rettes mod indsamling af produktspecifikke oplysninger. Hvis produktet kommer fra flere trækilder, er det nødvendigt at vurdere risikoen for hver enkelt del eller art.

Risikoniveauet kan kun vurderes i den konkrete sag, eftersom det afhænger af en række faktorer. Der findes ikke et enkelt fastlagt system til risikovurdering, men virksomheden skal generelt overveje følgende spørgsmål:

- **Hvor blev træet fældet?**
Er ulovlig skovhugst udbredt i det land, den region eller hugstrettighed, træet kommer fra? Er den bestemte træart særligt udsat for ulovlig skovhugst? Har FN's Sikkerhedsråd eller Rådet for Den Europæiske Union indført sanktioner mod import eller eksport af træ?
- **Er der grund til bekymring med hensyn til forvaltningsniveauet?**
Forvaltningsniveauet kan underminere pålideligheden af visse dokumenter, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning. Landets korruptionsniveau, indekser for forretningsrisici eller andre forvaltningsindikatorer bør derfor tages i betragtning.
- **Er alle dokumenter, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning, stillet til rådighed af leverandøren, og kan de verificeres?**
Hvis alle relevante dokumenter er til rådighed, er der en stor sandsynlighed for, at produktets forsyningskæde er fastlagt. Virksomheden kan have tillid til, at dokumenterne er ægte og pålidelige.
- **Er der tegn på, at et firma i forsyningskæden er involveret i praksis vedrørende ulovlig skovhugst?**
Der er en større risiko for, at træ købt af et firma, som har været involveret i praksis relateret til ulovlig skovhugst, er fældet ulovligt.

- **Er forsyningskæden kompleks?**⁵

Jo mere kompleks forsyningskæden er, jo sværere kan det være at spore oprindelsen af træ i et produkt tilbage til skovhugstkilden. Hvis de nødvendige oplysninger ikke indhentes på et sted i forsyningskæden, kan det øge sandsynligheden for, at ulovligt fældet træ indgår i kæden.

Ubetydelig risiko foreligger, når der efter en fuld vurdering af såvel produktspecifikke som generelle oplysninger ikke kan fastslås nogen årsag til bekymring.

Listen over risikovurderingskriterier er ikke udtømmende. Virksomhederne kan vælge at tilføje yderligere kriterier med henblik på at fastslå sandsynligheden for, at træet i et produkt er fældet ulovligt, eller med henblik på at påvise lovlig fældning.

3. PRÆCISERING AF "KOMPLEKSITETEN AF FORSYNINGSKÆDEN"

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 6 – Due diligence-ordninger
--

"Kompleksiteten af forsyningskæden" er anført som et af de udtrykkelige risikovurderingskriterier i EU-træforordningens artikel 6 og er derfor relevant for risikovurderings- og risikobegrænsningsdelen af due diligence-opgaven.

Rationalet bag dette kriterium er, at det kan være vanskeligere at spore træ tilbage til det sted, det er fældet (hugstlandet og, hvor det er relevant, den region i landet, hvor træet er fældet, samt hugstretigheder), hvis forsyningskæden er kompleks. Hvis de nødvendige oplysninger ikke indhentes på et sted i forsyningskæden, kan det øge sandsynligheden for, at ulovligt fældet træ indgår i kæden. Længden af forsyningskæden bør dog ikke anses for en faktor, der øger risikoen. Det vigtige er muligheden for at spore træet i et produkt tilbage til det sted, det blev fældet. Risikoniveauet øges, hvis kompleksiteten af forsyningskæden gør det vanskeligt at identificere de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a) og b), i EU-træforordningen. Uidentificerede trin i forsyningskæden kan føre til den konklusion, at risikoen ikke er ubetydelig.

Kompleksiteten af forsyningskæden øges i takt med antallet af forarbejdningsvirksomheder og mellemlid mellem hugststedet og virksomheden. Kompleksiteten øges endvidere, når der anvendes mere end én art eller trækilde i produktet.

For at kunne vurdere kompleksiteten af forsyningskæden kan virksomhederne bruge følgende spørgsmål (bemærk, at listen ikke er udtømmende):

- ✓ Var der flere forarbejdningsvirksomheder og trin i forsyningskæden, inden et bestemt træprodukt blev bragt i omsætning i EU?
- ✓ Er træet og træprodukterne handlet i mere end ét land, inden de blev bragt i omsætning i EU?
- ✓ Består træet i det produkt, der skal bringes i omsætning, af mere end én træart?
- ✓ Kommer træet i det produkt, der skal bringes i omsætning, fra forskellige kilder?

4. PRÆCISERING AF KRAVET OM DOKUMENTER, DER VISER, AT DET PÅGÆLDENDE TRÆ ELLER TRÆPRODUKT OPFYLDER GÆLDENDE LOVGIVNING

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 2 og artikel 6 – Due diligence-ordninger

Rationalet bag dette krav er, at grundlaget for definitionen af ulovlig skovhugst i mangel af en internationalt aftalt definition af lovligt fældet træ bør være lovgivningen i det land, hvor træet er fældet.

⁵ "Kompleksiteten af forsyningskæden" præciseres i afsnit 3.

I henhold til EU-træforordningens artikel 6, stk. 1, litra a), sidste led, skal dokumenter eller anden form for information, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning i hugstlandet, indsamles som led i due diligence-kravet. Det understreges, at dokumenterne skal indsamles som led i risikovurderingen og ikke bør ses som et selvstændigt krav. For at kunne udvise due diligence i overensstemmelse med EU-træforordningen skal virksomheder kunne vurdere indholdet og pålideligheden af de dokumenter, de indsamler, og godtgøre, at de har forstået sammenhængen mellem de forskellige oplysninger i dokumenterne.

Tilgangen i EU-træforordningen er fleksibel, idet den indeholder en liste over en række lovgivningsmæssige områder, men ikke bestemte love, som er forskellige fra land til land, og som muligvis ændres. For at tilvejebringe dokumenter eller anden form for information, der viser, at det pågældende træ eller træprodukt opfylder gældende lovgivning i hugstlandet, skal virksomheder først og fremmest være opmærksomme på, hvilken lovgivning der er gældende i det pågældende land. De kan i den forbindelse få støtte hos medlemsstaternes kompetente myndigheder i samarbejde med Kommissionen. De kan ligeledes benytte sig af overvågningsorganernes tjenester. Hvis virksomhederne ikke benytter sig af overvågningsorganer, kan de søge bistand fra organisationer med ekspertviden om skovsektoren i bestemte lande, hvor der fældes træ og træprodukter

Kravet om at tilvejebringe dokumenter eller anden form for information bør fortolkes bredt, eftersom der findes forskellig lovgivning i forskellige lande, og de ikke alle kræver, at der udstedes bestemt dokumentation. Det skal derfor læses, som om det omfatter officielle dokumenter udstedt af kompetente myndigheder, dokumenter indeholdende kontraktlige forpligtelser, dokumenter med firmapolitikker, adfærdskodekser, certificering udstedt under ordninger, der er kontrolleret af en ekstern part, osv. Dokumenter og information kan fremlægges på papir eller i elektronisk form.

Aktører i forsyningskæden bør træffe rimelige foranstaltninger for at sikre sig, at sådanne dokumenter er ægte, afhængigt af deres vurdering af den almindelige situation i hugstlandet eller -regionen.

Følgende tabel viser nogle konkrete eksempler, som udelukkende tjener til illustration. Eksemplerne i tabellen er ikke obligatoriske, og tabellen er ikke udtømmende:

1. Dokumentation for rettigheder til skovhugst inden for lovmæssigt offentliggjorte grænser	Generelt tilgængelige dokumenter på papir eller i elektronisk form, f.eks. dokumentation for ejerskab/ejendomsret til arealanvendelse eller kontrakter eller rettighedsaftaler
2. Betaling for rettigheder til hugst og for træ, herunder afgifter i forbindelse med skovhugst	Generelt tilgængelige dokumenter på papir eller i elektronisk form, f.eks. kontrakter, bankmeddelelser, momsdokumentation, officielle kvitteringer osv.
3. Skovhugst, herunder miljø- og skovbrugslovgivning, herunder lovgivning vedrørende skovforvaltning og bevarelse af den biologiske mangfoldighed, som er i direkte tilknytning til skovhugst	Officielle revisionsrapporter, miljøattester, godkendte hugstplaner, rapporter om lukning af hugstpladser, adfærdskodekser, offentligt tilgængelige oplysninger om streng lovgivningsmæssig overvågning og sporing af træ samt kontrolprocedurer, officielle dokumenter udstedt af kompetente myndigheder i et hugstland osv.
4. Tredjeparter parters lovfæstede brugs- og ejendomsret, som skovhugsten påvirker	Miljøkonsekvensanalyser, miljøforvaltningsplaner, miljørevisionsrapporter, socialt ansvar, specifikke rapporter om besiddelse samt rettighedskrav og konflikter.

5. Handel og told, i det omfang skovbrugssektoren er berørt	Generelt tilgængelige dokumenter på papir eller i elektronisk form, f.eks. kontrakter, bankmeddelelser, handelspapirer, importlicenser, eksportlicenser, officielle kvitteringer for eksportafgifter, lister over eksportforbud, tildeling af eksportkvoter osv.
---	--

Den indsamlede dokumentation skal vurderes som helhed, og der skal være sporbarhed hele vejen gennem forsyningskæden. Alle oplysninger skal kunne verificeres. Virksomheden skal under alle omstændigheder eksempelvis kontrollere:

- om de forskellige dokumenter er i overensstemmelse med hinanden og med anden tilgængelig information
- hvad hvert dokument præcist godtgør
- hvilken ordning (f.eks. myndighedskontrol, uafhængig revision osv.) der ligger til grund for dokumentet
- pålideligheden og gyldigheden af hvert dokument, dvs. sandsynligheden for, at det er forfalsket eller udstedt ulovligt.

Virksomheden skal desuden tage højde for risikoen for korruption, specifikt i forbindelse med skovbrugssektoren. Hvis risikoen for korruption ikke er ubetydelig, kan end ikke officielle dokumenter udstedt af myndigheder anses for pålidelige. Generelt tilgængelige oplysninger om niveauet af korruption i et land eller en region kan indhentes fra forskellige kilder. Den mest brugte kilde er Transparency Internationals Corruption Perceptions Index (CPI), men andre tilsvarende indekser eller relevante oplysninger kan også bruges.

En lav CPI-score viser, at yderligere kontrol kan være påkrævet. Det betyder, at der skal udvises særlig omhu, når dokumenterne kontrolleres, da der kan være grund til at betvivle deres troværdighed. Virksomheden skal være opmærksom på, at et lands CPI-score er en gennemsnitlig angivelse af offentlighedens opfattelse af korruption og derfor ikke direkte afspejler den specifikke situation i skovbrugssektoren. Det er også muligt, at risikoen for korruption varierer fra region til region i et land.

Jo højere korruptionsrisikoen er i et specifikt tilfælde, jo større er behovet for at indhente yderligere dokumentation for at begrænse risikoen for, at ulovligt træ markedsføres i EU. Eksempler på sådan yderligere dokumentation omfatter ordninger, der er kontrolleret af en ekstern part (se afsnit 6 i dette vejledende dokument), uafhængig revision, egenrevision eller træsporingsteknologier (f.eks. med genetiske markører eller stabile isotoper).

5A. PRÆCISERING AF PRODUKTOMFANG – EMBALLAGEMATERIALE

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 2 og bilag til EU-træforordningen

Bilaget beskriver "træ og træprodukter tariferet i den kombinerede nomenklatur⁶, og som er anført i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87, og som er omfattet af denne forordning".

HS-kode 4819 omfatter: "*Æsker, kartoner, sække, poser og andre emballagegenstande af papir, pap, cellulosevat eller cellulosefibre; kartoteksæsker, brevbakker og lignende varer af papir eller pap, af den art der anvendes i kontorer, butikker og lign.*".

⁶ http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/combined_nomenclature/index_en.htm

- Når en af ovennævnte artikler bringes i omsætning som **produkter i sig selv**, i stedet for blot at blive brugt som emballage til et andet produkt, **er artiklen omfattet af forordningen, og der skal derfor foretages due diligence.**
- Hvis emballage som **tariferet under HS-kode 4415 eller 4819 anvendes til at "støtte, beskytte eller bære" et andet produkt, er det ikke omfattet af forordningen.**

Det betyder, at ovenstående citerede begrænsning af HS-kode 4415 i bilaget til EU-træforordningen anvendes analogt med HS-kode 4819.

Inden for disse kategorier skelnes der yderligere mellem emballage, som anses for at give et produkt dets "væsentligste karakter", og emballage, som er formet og tilpasset et bestemt produkt, men ikke er en integreret del af selve produktet. Den generelle regel 5 for fortolkning af den kombinerede nomenklatur⁷ præciserer disse forskelle, og eksempler kan ses nedenfor. Denne yderligere skelnen vil dog sandsynligvis kun være relevant for en lille del af de varer, der er omfattet af forordningen.

Følgende er således omfattet af forordningen:

- emballagemateriale under HS-kode 4415 eller 4819, som bringes i omsætning som et produkt i sig selv
- pakningsgenstande, som hører under HS-kode 4415 eller 4819, som giver produktet dets væsentlige karakter: f.eks. dekorative gaveæsker.

Følgende er undtaget fra forordningen:

- ✓ pakningsgenstande, som præsenteres med produktet indeni, og som udelukkende anvendes til at støtte, beskytte eller bære et andet produkt (uanset om dette produkt er træbaseret).

5B. PRÆCISERING AF PRODUKTOMFANG – AFFALD OG GENBRUGSPRODUKTER

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – betragtning 11 og artikel 2 samt direktiv 2008/98/EF – artikel 3, stk. 1

Denne undtagelse gælder for:

- ✓ træprodukter af en art, som er omfattet af bilaget, og som er fremstillet af materiale, som har afsluttet sin livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald (f.eks. træ fra nedrevne bygninger eller produkter fremstillet af affaldstræ).

Denne undtagelse gælder **ikke** for:

- ✓ biprodukter fra en fremstillingsproces, der omfatter materiale, som *ikke* har afsluttet sin livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald.

Scenarier

Er træflis og savsmuld fremstillet som et biprodukt fra et savværk underlagt forordningen?

Ja. Træflis og andre træprodukter fremstillet af materiale, som tidligere har været bragt i omsætning på det indre marked, er imidlertid ikke underlagt forordningens krav, som vedrører det at "bringe i omsætning" (artikel 2, litra b), i EU-træforordningen, sidste punktum).

Er møbler fremstillet af træ fra nedrivning af huse underlagt forordningen?

Nej, materialet i disse produkter har afsluttet deres livscyklus og ville ellers være blevet deponeret som affald.

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:C:2015:076:FULL&from=DA>

6. BETYDNINGEN AF ORDNINGER, DER ER KONTROLLERET AF EN EKSTERN PART, I FORBINDELSE MED RISIKOVURDERING OG RISIKOBEGRÆNSNING⁸

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – betragtning 19 og artikel 6 – Due diligence-ordninger samt Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 – artikel 4 – Risikovurdering og -begrænsning

A. Baggrundsinformation

Ordninger vedrørende frivillig skovcertificering og lovligheden af træ anvendes ofte til at opfylde specifikke kundekrav til træprodukter. De omfatter typisk en standard, der beskriver den forvaltningspraksis, som skal gennemføres i en skovforvaltningsenhed, herunder generelle principper, kriterier og indikatorer, krav vedrørende kontrol med overholdelsen af standarden og tildeling af certifikater samt særskilt "sporbarhedscertificering" ("chain-of custody"-certificering) til sikring af, at produktet udelukkende indeholder træ eller en bestemt procentdel af træ fra certificerede skove.

Når en organisation, som hverken er skovforvalter, producent eller forhandler eller en kunde, som kræver certificering, foretager en vurdering og tildeler et certifikat, kaldes dette tredjepartscertificering. Certificeringsordninger kræver generelt, at sådanne tredjepartsorganisationer kan demonstrere deres kvalifikationer i forhold til at foretage vurderinger gennem en akkrediteringsproces, der sætter standarder for revisorers færdigheder og de systemer, som certificeringsorganisationerne skal følge. Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) har offentliggjort standarder for såvel krav til certificeringsorganer som vurderingspraksis. Virksomhedsspecifikke kontrolordninger vedrørende lovligheden af træ tilbydes ofte af organisationer, som tilbyder akkrediterede certificeringsydelser, men kræver normalt ikke selv akkreditering.

Certificeringsstandarder for skovforvaltning omfatter generelt et krav om overholdelse af lovgivning vedrørende ledelse af skovforvaltningsenheden. Standarder vedrørende systemstyring, som f.eks. miljøstyring eller kvalitetsstyring, omfatter generelt ikke et sådant krav, eller det kontrolleres muligvis ikke så stringent i vurderingen.

B. Vejledning

Når en virksomhed overvejer, om den skal benytte en certificeringsordning eller kontrol af lovligheden for at sikre, at træet i et produkt er fældet på lovlig vis, skal den beslutte, om ordningen indeholder en standard, der omfatter den gældende lovgivning. Dette kræver en vis viden om den ordning, som virksomheden anvender, og om den måde, hvorpå ordningen anvendes i det land, hvor træet blev fældet. Certificerede produkter er normalt påført et mærkat med navnet på den certificeringsorganisation, som har fastlagt kriterierne og kravene for revisionsprocessen. Sådanne organisationer kan normalt give oplysninger om, hvad certificeringen dækker, og hvordan den blev anvendt i det land, hvor træet blev fældet, herunder oplysninger om arten og hyppigheden af revisioner på stedet.

Virksomheden bør sikre sig, at den tredjepartsorganisation, som udstedte et certifikat, var tilstrækkeligt kvalificeret og velanset i forhold til certificeringsordningen og det relevante akkrediteringsorgan. Oplysninger om, hvordan ordningerne reguleres, fremgår normalt af certificeringsordningen.

Visse ordninger tillader certificering, når en bestemt procentdel af træet i et produkt lever op til hele certificeringsstandard. Denne procentdel er normalt angivet på mærkatet. I sådanne tilfælde er det vigtigt, at virksomheden søger oplysninger om, hvorvidt der er udført kontrol af den ikkecertificerede del, og hvorvidt denne kontrol er tilstrækkelig dokumentation for, at den gældende lovgivning er overholdt.

⁸ Bemærk, at certificering ikke tildeles samme status som FLEGT-licenser og CITES-tilladelser (se afsnit 10).

Sporbarhedscertificering kan anvendes som dokumentation for, at intet ukendt eller ikketilladt træ indgår i forsyningskæden. Formålet med denne certificering er generelt at sikre, at det kun er tilladt træ, der indgår i forsyningskæden på "kritiske kontrolpunkter", og at et produkt kan spores til sin tidligere indehaver (som ligeledes skal være i besiddelse af en sporbarhedscertificering) i stedet for til den skov, det blev fældet i. Et produkt med sporbarhedscertificering kan indeholde en blanding af certificerede og andre tilladte materialer fra forskellige kilder. Hvis en virksomhed benytter sporbarhedscertificering som dokumentation for lovligheden, bør den sikre, at det tilladte materiale opfylder gældende lovgivning, og at kontrollen er tilstrækkelig til at udelukke andet materiale.

Det bør bemærkes, at en organisation kan have sporbarhedscertificering, så længe den har de rigtige systemer til at adskille den certificerede og den tilladte procentdel af tilladt materiale samt ikketilladt materiale, men på et bestemt tidspunkt måske ikke producerer et certificeret produkt. Såfremt en virksomhed anvender certificering som kontrol og køber fra en leverandør, som har sporbarhedscertificering, skal den derfor kontrollere, at det specifikke produkt, den køber, rent faktisk har det krævede certifikat.

Når en virksomhed skal vurdere troværdigheden af en ordning, der er kontrolleret af en tredjepart, kan den benytte følgende spørgsmål (bemærk, at listen ikke er udtømmende):

- ✓ Er alle kravene i artikel 4 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 opfyldt?
- ✓ Stemmer certificeringen eller ordningen, der er kontrolleret af en ekstern part, overens med internationale eller europæiske standarder (f.eks. de relevante ISO-vejledninger, ISEAL-koder)?
- ✓ Findes der bekræftede rapporter om mulige mangler eller problemer med ordninger, der er kontrolleret af en tredjepart, i de specifikke lande, hvor træet eller træprodukterne er importeret fra?
- ✓ Er de tredjeparter, som fører tilsyn og kontrol i henhold til artikel 4, litra b), c) og d), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 uafhængige akkrediteringsorganisationer?

7. LØBENDE EVALUERING AF EN DUE DILIGENCE-ORDNING

Relevant lovgivning; *EU-træforordningen – artikel 4 – Virksomhedernes forpligtelser*

En "due diligence-ordning" kan beskrives som en dokumenteret, afprøvet trin for trin-metode, som omfatter kontrolredskaber, og som har til formål at frembringe et konsekvent og ønsket resultat i en forretningsproces. Det er vigtigt, at en virksomhed, som anvender sin egen due diligence-ordning, løbende evaluerer ordningen for at sikre, at de ansvarlige følger de procedurer, der gælder for dem, og at det ønskede resultat opnås. Ifølge god praksis bør dette ske årligt.

En evaluering kan foretages af en person i organisationen (som ideelt set er uafhængig af de personer, der gennemfører procedurerne) eller af et eksternt organ. Evalueringen bør identificere eventuelle svagheder og fejl, og organisationens ledelse bør fastlægge tidsfrister for håndteringen af disse.

Hvad angår due diligence-ordninger for træ, bør evalueringen f.eks. omfatte en kontrol af, om der findes dokumenterede procedurer:

- for indsamling og registrering af nøgleoplysninger om leverancer af træprodukter, der skal bringes i omsætning
- for at vurdere risikoen for, at en del af det pågældende produkt indeholder ulovligt fældet træ
- og en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, med forskellige risikoniveauer.

Det bør ligeledes kontrolleres, om de ansvarlige for gennemførelsen af de enkelte trin i procedurerne både forstår og gennemfører dem, og om kontrollen er tilstrækkelig til at sikre, at der findes effektive procedurer (dvs. at de identificerer og medfører udelukkelse af risikobetonede træleverancer).

8. SAMMENSATTE PRODUKTER

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 6, stk. 1

Når dette krav om "adgang til oplysninger" skal opfyldes for sammensatte produkter eller produkter med en sammensat træbaseret del, skal virksomheden tilvejebringe oplysninger om alt nyfremstillet materiale i blandingen, herunder arterne, hugststedet for de enkelte dele samt lovligheden af disse deles oprindelse.

Det er ofte vanskeligt at identificere den præcise oprindelse for alle dele i sammensatte træprodukter. Det gælder navnlig rekonstituerede produkter som papir, træfiberplader og spånplader, hvor det også kan være vanskeligt at identificere arter. Hvis arten af det træ, der er anvendt til at fremstille produktet, varierer, skal virksomheden tilvejebringe en liste over de enkelte træarter, som kan være brugt til at fremstille træproduktet. Arterne bør opstilles i overensstemmelse med internationalt anerkendte trænomenklaturer (f.eks. DIN EN 13556 "Nomenclature of timbers used in Europe", "Nomenclature Générale des Bois Tropicaux", ATIBT (1979)).

Såfremt det fastslås, at en del af et sammensat produkt allerede var blevet bragt i omsætning, inden det blev indarbejdet i produktet, eller at det er fremstillet af materiale, som har afsluttet sin livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald (se 5b), er det ikke nødvendigt at foretage en risikovurdering af denne del. Hvis en virksomhed f.eks. fremstiller og sælger et produkt, der indeholder en blanding af træflis, hvoraf en del stammer fra træprodukter, som allerede er bragt i omsætning i EU, og en del stammer fra nyt træ, som virksomheden har importeret i EU, er det kun nødvendigt at foretage en risikovurdering af den importerede del.

Eksempler på virksomhedsleverancer findes i bilag II.

9. SKOVBRUGSSEKTOREN

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 2

Dette henviser udelukkende til overholdelse af love og regler i de lande, hvor der er fældet træ til eksport af træ og træprodukter. Kravet vedrører eksport fra hugstlandet og ikke det land, der eksporterer til EU. Hvis træet f.eks. blev eksporteret fra landet X til landet Y og derefter til EU, ville kravet gælde eksport fra X og ikke fra Y til EU.

Gældende lovgivning omfatter, men er ikke begrænset til:

- forbud, kvoter og andre begrænsninger for eksport af træprodukter, f.eks. forbud mod eksport af uforarbejdet tømmer eller rå brædder
- krav til eksportlicenser for træ og træprodukter
- officiel tilladelse, som enheder, der eksporterer træ og træprodukter skal tilvejebringe
- betaling af skatter og afgifter vedrørende eksport af træprodukter.

10A. BEHANDLING AF TRÆ, DER ER OMFATTET AF CITES OG FLEGT

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 3

Ifølge forordningen opfylder træ og træprodukter, der er omfattet af FLEGT-licenser eller CITES-certifikater fuldt ud forordningens krav. Det betyder, at:

- a) virksomheder, som bringer produkter i omsætning, som er omfattet af sådan dokumentation, ikke skal foretage due diligence for sådanne produkter, bortset fra at de skal kunne påvise, at de er omfattet af gyldig og relevant dokumentation
- b) de kompetente myndigheder i medlemsstaterne vil anse sådanne produkter for at være lovligt fældet, og at der ikke er nogen risiko for, at produkterne ikke overholder forordningens bestemmelser.

Dette skyldes, at der er foretaget kontrol af lovligheden – og dermed due diligence – i eksportlandet i overensstemmelse med de frivillige partnerskabsaftaler mellem disse lande og EU, og virksomhederne kan således anse træet for at være risikofrit.

10B. BEHANDLING AF TRÆPRODUKTER, DER IKKE ER OMFATTET AF CITES, FREMSTILLET AF TRÆARTER, DER ER OMFATTET AF CITES

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 3 samt Rådets forordning (EF) nr. 338/97

CITES og EU-forordningerne om handel med vilde dyr og planter

CITES er en mellemstatslig aftale, der har til formål at sikre, at den internationale handel med enheder af vilde dyr og planter ikke truer deres overlevelse. Den yder forskellige grader af beskyttelse til mere end 30 000 dyre- og plantearter. I henhold til CITES er den internationale handel med enheder af udvalgte arter underlagt bestemte kontroller, som bl.a. omfatter et licenssystem, der kræver godkendelse af import og (re)eksport af arter, der er omfattet af konventionen.

Arter, der er omfattet af konventionen, er anført i et af tre appendikser, afhængigt af den nødvendige grad af beskyttelse fastsat i overensstemmelse med videnskabelige vurderinger. Appendiks I indeholder umiddelbart udryddelsestruede arter. Handel med enheder af disse arter er kun tilladt under særlige omstændigheder. Appendiks II indeholder arter, der ikke nødvendigvis er udryddelsestruede i den umiddelbare fremtid, men hvis handel skal kontrolleres for at undgå udnyttelse, der er uforenelig med deres overlevelse. Appendiks III indeholder arter, der er beskyttet i mindst ét land, som har anmodet de andre CITES-parter om hjælp til at kontrollere deres handel.

I EU gennemføres CITES via en række forordninger, der samlet betegnes EU-forordningerne om handel med vilde dyr og planter.⁹ Rådets forordning (EF) nr. 338/97 (grundforordningen) fastlægger bestemmelserne om indførsel i, eksport og reeksport fra og transport inden for EU af enheder¹⁰ af arter opført i fire bilag (A-D). Der anvendes forskellige kontrolforanstaltninger afhængigt af, i hvilket bilag en art er opført. Visse bestemmelser i EU-forordningerne om handel med vilde dyr og planter er mere vidtrækkende end de bestemmelser, der er fastsat i CITES.

Problemet

I appendikserne til CITES og bilagene til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 er der i visse tilfælde kun anført specifikke dele eller produkter af en art eller kun specifikke populationer af en art.¹¹ Hvis et produkt ikke er omfattet af bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 (f.eks. på grund af begrænset anførsel i bilagene), er produktet ikke omfattet af EU-forordningerne om handel med vilde dyr

⁹ Det drejer sig aktuelt om: Rådets Forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1320/2014 (grundforordningen), Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006 (ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2015/56 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 (gennemførelsesforordningen), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 792/2012 af 23. august 2012 (ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/57) for så vidt angår regler for udformningen af tilladelser, certifikater og andre dokumenter, der er omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006 (tilladelsesforordningen) og Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 888/2014 om forbud mod indførsel i Unionen af enheder af visse arter af vilde dyr og planter. Der er desuden indført en suspensionsforordning med henblik på at suspendere indførslen i EU af bestemte arter fra visse lande.

¹⁰ Udtrykket "enhed" har en specifik betydning, som er defineret i artikel 2, litra t), i Rådets forordning (EF) nr. 338/97.

¹¹ Når en art er anført i bilag A, B eller C, er alle dele og produkter af arten også omfattet af det samme bilag, medmindre det er anført, at kun specifikke dele og produkter er omfattet. I fodnote 12 til forordning (EF) nr. 338/97 beskrives markeringssystemet, som anvender tegnet #.

og planter. Artikel 3 i EU-træforordningen gælder ikke for et sådant produkt, og produktet anses derfor ikke automatisk for lovligt fældet i henhold til forordningen.

I følgende tabel gives der to specifikke eksempler:

1) Bilag B – <i>Swietenia macrophylla</i> (II) (populationen i Neotroperne — omfatter Mellem- og Sydamerika samt Caribien) #6	For denne art er kun hele stammer, opsavet træ, finér samt krydsfinér omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 (bilag B). Desuden er kun de neotropiske populationer omfattet, og træer, der vokser i eksempelvis Indonesien (i plantager), er ikke omfattet. Indførsel af produkter fra disse populationer i EU skal overholde bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 338/97.	<u>Kun</u> hele stammer, opsavet træ, finér samt krydsfinér er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og er (hvis deres indførsel er i overensstemmelse med forordningen) omfattet af formodningen om lovlighed i artikel 3 i EU-træforordningen. Alle andre produkter, der er fremstillet af denne art, er ikke omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og er ikke omfattet af formodningen om lovlighed i artikel 3 i EU-træforordningen.
2) Bilag B – <i>Swietenia mahagoni</i> (II) #5	For denne art er kun hele stammer, opsavet træ samt finér omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 (bilag B). Indførsel af disse produkter i EU skal overholde bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 338/97.	<u>Kun</u> hele stammer, opsavet træ og finér er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og er (hvis deres indførsel er i overensstemmelse med forordningen) omfattet af formodningen om lovlighed i artikel 3 i EU-træforordningen. Alle andre produkter, der er fremstillet af denne art (herunder krydsfinér), er ikke omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og er ikke omfattet af formodningen om lovlighed i artikel 3 i EU-træforordningen.

Konklusion

Virksomheden skal udvise særlig opmærksomhed over for import af produkter, der er omfattet af EU-træforordningen, men som **ikke** er omfattet af EU-forordningerne om handel med vilde dyr og planter (f.eks. på grund af begrænset anførsel i de relevante bilag til Rådets forordning (EF) nr. 338/97). Der er ingen formodning om lovlighed i forbindelse med import af sådanne produkter i henhold til EU-træforordningen.

Virksomheden skal derfor foretage due diligence for både disse og andre indførsler. I tvivlstilfælde bør virksomheden kontakte de relevante CITES-forvaltningsmyndigheder i de pågældende eksportlande, hvis kontaktoplysninger findes på CITES-webstedet på <http://www.cites.org/cms/index.php/component/cp>.

Virksomheden skal være opmærksom på, at bilagene til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 ændres hvert andet eller tredje år for at afspejle ændringer i CITES-appendiks I og II. Bilag C til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 (ny opførelse eller sletning) ændres efter behov, når CITES-appendiks III er blevet ændret (i overensstemmelse med meddelelse fra CITES-sekretariatet til de kontraherende parter).

Virksomheden skal også være opmærksom på, at visse medlemsstater har vedtaget strengere regler end reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 (de kræver f.eks. yderligere tilladelse til import af og handel med arter, der er opført i bilag C eller D).

11. BEHANDLING AF AGENTER

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 2, artikel 6 og artikel 10

A. Baggrundsinformation

En "agent" er en repræsentant, der optræder i en kontraktavers navn og for dennes regning. I træindustrien kan en agent handle på vegne af leverandøren eller køberen. I alle tilfælde er kontraktparterne leverandøren og køberen, og agenten er en mellemmand.

Nogle agenter kan ikke eller ønsker ikke at oplyse visse detaljer vedrørende deres kontakter eller forsyningskæder til importøren, ofte af forretningsmæssige grunde. I sådanne tilfælde kan importører ikke få adgang til de grundlæggende oplysninger, der er nødvendige for at udvise due diligence i overensstemmelse med EU-træforordningen.

Agenter kan være etableret i et andet land end importøren.

B. Vejledning

Agenter og due diligence

Kravene om due diligence for virksomheder er de samme, uanset om de anvender en agent eller ej. Hvis en agent, der leverer træ til en virksomhed, ikke kan eller vil fremlægge tilstrækkelige oplysninger til, at denne virksomhed kan udvise tilfredsstillende due diligence, bør virksomheden skifte forsyningskilde, så dette bliver muligt.

Agenter og virksomheder etableret i forskellige lande

De kompetente myndigheds ansvar for at føre tilsyn med virksomheder påvirkes ikke af en agents deltagelse. Virksomheden skal stadig kontrolleres af den kompetente myndighed i det land, hvor træet bringes i omsætning. Hvis en virksomhed modtager træleverancer via en agent, der er etableret i et andet land, kan den kompetente myndighed, der er ansvarlig for at føre tilsyn med virksomheden, samarbejde med den kompetente myndighed eller andre myndigheder i det land, hvor agenten er etableret, eller i et andet land.

12. BEHANDLING AF OVERVÅGNINGSORGANER

Relevant lovgivning; EU-træforordningen – artikel 8, Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 363/2012 – artikel 8, og Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 – artikel 6

1. Kommunikation og koordinering mellem overvågningsorganer og kompetente myndigheder

A. Baggrundsinformation

Effektiv kommunikation mellem overvågningsorganer og kompetente myndigheder kan forbedre begge arbejder. Hvis den kompetente myndighed ved, hvilke virksomheder anvender overvågningsorganer, kan den tage højde for dette i sin risikobaserede planlægning ved f.eks. at aflægge sådanne virksomheder færre besøg. Dette er til gavn for både den kompetente myndighed, virksomheder og overvågningsorganer.

Hvis den kompetente myndighed ligeledes ved, hvilke virksomheder der ikke korrekt anvender de due diligence-ordninger, som et overvågningsorgan har fastlagt, kan den tage højde for dette ved f.eks. at aflægge sådanne virksomheder flere besøg. Dette er til gavn for den kompetente myndighed. Bemærk, at

overvågningsorganer skal dele denne oplysning med de kompetente myndigheder i henhold til artikel 8, stk. 1, litra c), i EU-træforordningen.

Hvis et overvågningsorgan finder specifikke beviser for ulovlige forhold, vil dette umiddelbart kunne anvendes af de kompetente myndigheder i alle medlemsstater.

B. Vejledning

Overvågningsorganer opfordres til at dele deres kunders årsregnskaber, herunder oplysninger om kontraktens gyldighed og varighed, med de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor de leverer tjenesteydelser.

2. Interessekonflikter

A. Baggrundsinformation

EU-træforordningen og de tilknyttede forordninger henviser til interessekonflikter og anfører, at der bør indføres ordninger for at undgå dem.

Interessekonflikter opstår i en situation, hvor en person har en privat eller anden sekundær interesse, der er af en sådan art, at den kan påvirke eller forekomme at påvirke vedkommendes uvildige og objektive udøvelse af sine forpligtelser (baseret på Europarådets [rekommendation nr. R \(2000\)10E](#))

B. Vejledning

For at undgå interessekonflikter bør overvågningsorganet have, gennemføre og regelmæssigt ajourføre:

- skriftlige procedurer for kontraktligt at forpligte alle medarbejdere til skriftligt at redegøre for enhver mulig og faktisk interessekonflikt
- skriftlige procedurer for, hvordan tredjeparters begrundede betænkeligheder med hensyn til mulige interessekonflikter håndteres
- skriftlige procedurer for at fastlægge rettidige og hensigtsmæssige svar på mulige interessekonflikter med henblik på at sikre, at de ikke påvirker eller vurderes at påvirke beslutninger, der træffes af overvågningsorganet
- skriftlige procedurer for, hvordan enhver mulig interessekonflikt og de foranstaltninger, der er truffet for at løse dem, dokumenteres.

3. Anvendelsen af "due diligence-certifikater" i tredjelande

A. Baggrundsinformation

Som en del af due diligence-ordningen har nogle virksomheder fået forelagt certifikater, der er udstedt af søsterselskaber til overvågningsorganer i tredjelande. I nogle tilfælde har virksomhederne tilsyneladende fået oplyst, at disse certifikater fritager dem for pligten til at udvise due diligence. Forordningen omhandler ikke udtrykkeligt behandlingen af sådanne certifikater.

B. Vejledning

Modtagelsen af et sådant certifikat fritager ikke en virksomhed for pligten til at udvise due diligence i overensstemmelse med artikel 6 i EU-træforordningen. Hvis et overvågningsorgan eller dets søsterselskab i et tredjeland udsteder et sådant certifikat, bør det anføre, at dette ikke fritager virksomheden for pligten til at udvise due diligence.

Et certifikat kan dog anvendes som en del af en due diligence-ordning på samme måde som andre dokumenter, der påviser overensstemmelse (f.eks. certifikater udstedt under system til verifikation af lovlighed). I dette tilfælde bør virksomheden som et led i sine due diligence-foranstaltninger præcist fastslå, hvad certifikatet bekræfter, og hyppigheden af tilsynet. Den bør også have et kontaktpunkt i det firma, der foretager tilsynet, i tilfælde af yderligere spørgsmål eller behov for at bekræfte certifikaternes gyldighed.

4. Tilsyn med overvågningsorganer, der leverer tjenesteydelser i en medlemsstat, hvor de ikke er etableret

A. Baggrundsinformation

Nogle overvågningsorganer tilbyder tjenesteydelser til virksomheder i alle medlemsstater, selv om de ikke er etableret i dem alle. Dette rejser spørgsmålet om, hvorvidt de kompetente myndigheders tilsyn med overvågningsorganer skal foretages i alle medlemsstater eller kun i de medlemsstater, hvor overvågningsorganet er etableret.

B. Vejledning

I henhold til artikel 8, stk. 4, i EU-træforordningen foretager de kompetente myndigheder "regelmæssige tilsyn" af "de overvågningsorganer, der opererer på de kompetente myndigheders retsområde ...". "Opererer" skal her forstås i den forstand, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i EU-træforordningen, og omfatter: at give "virksomheder ret til at anvende [overvågningsorganets due diligence-ordning]" og at kontrollere "at dets due diligence-ordning anvendes korrekt af disse virksomheder".

Hvis et overvågningsorgan leverer tjenesteydelser til virksomheder på en kompetent myndigheds område, bør den kompetente myndighed føre tilsyn med dette overvågningsorgan mindst hvert andet år. Hvis et overvågningsorgan på et tidspunkt ikke leverer tjenesteydelser til virksomheder på en kompetent myndigheds område, skal den kompetente myndighed ikke føre tilsyn med det pågældende overvågningsorgan.

Hvis et overvågningsorgan ikke er etableret i en bestemt medlemsstat, skal det være opmærksom på, at det efter anmodning skal stille personale og oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed, hvis den kompetente myndighed i denne medlemsstat ønsker at kontrollere overvågningsorganet. Den kompetente myndighed besøger ikke overvågningsorganet.

Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor et overvågningsorgan har sit hovedsæde, skal dog føre tilsyn med overvågningsorganet mindst hvert andet år. Hovedsædet er den adresse, der er anført på Kommissionen websted.

Kompetente myndigheder opfordres til at udveksle resultaterne af deres kontroller med hinanden.

5. Kompetente myndigheders tilsyn med virksomheder, der anvender overvågningsorganer

A. Baggrundsinformation

I henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i EU-træforordningen skal et overvågningsorgan kontrollere, "at dets due diligence-ordning anvendes korrekt af disse virksomheder". Kompetente myndigheder skal føre tilsyn med alle virksomheder, herunder virksomheder, der anvender overvågningsorganers due diligence-ordninger.

B. Vejledning

Kompetente myndigheder bør medtage virksomheder, der anvender overvågningsorganers due diligence-ordninger, i deres risikoplanlægning. De kan i denne forbindelse vælge specifikt at tage anvendelsen af overvågningsorganer i betragtning. De kan f.eks. behandle virksomheder, der anvender tilstrækkeligt kontrollerede overvågningsorganers due diligence-ordninger, som virksomheder med lavere risiko.

BILAG I

SÅDAN FORTOLKES "BRINGE I OMSÆTNING" I PRAKSIS

Følgende scenarier beskriver situationer, hvor et firma/en person anses for at være en virksomhed i henhold til EU-træforordningen.

Scenario 1

Producenten C køber papir i et tredjeland uden for EU og importerer det til EU (vilkårligt land), hvor han bruger papiret til at fremstille kladdehæfter. Han sælger derefter kladdehæfterne til forhandleren D i en EU-medlemsstat. Kladdehæfter er et produkt, som er omfattet af bilaget til EU-træforordningen.

- Producenten C bliver en virksomhed, når han importerer papiret til egen forretningsmæssige brug.

Scenario 2

Forhandleren G køber papirruller til kasseapparater i et tredjeland uden for EU og importerer dem i EU, hvor han anvender dem i sine butikker.

- Forhandleren G bliver en virksomhed, når han importerer papirrullerne til kasseapparater til egen forretningsmæssige brug.

Scenario 3

Den EU-baserede producent C importerer overfladebehandlet kraftpapir direkte fra en tredjelandproducent og bruger det til at pakke produkter, som efterfølgende sælges i EU.

- Forhandleren C bliver en virksomhed, når han importerer kraftpapiret i EU til egen forretningsmæssige brug. Kraftpapiret importeres som et produkt i sig selv, selv om det udelukkende anvendes som emballage.

[Scenario 4, 5 og 6 omhandler EU-enhederes køb af træ og træprodukter fra ikke-EU-enheder under let varierende omstændigheder, som forklares i slutningen af hvert scenario]

Scenario 4

Den EU-baserede træforhandler H køber en spånplade online fra en leverandør uden for EU. I henhold til kontrakten overdrages ejendomsretten straks til træforhandleren H, selv om spånpladen stadig befinder sig uden for EU. Spånpladen transporteres til en EU-medlemsstat og føres igennem tolden af speditøren J, som leverer den til træforhandleren H. Træforhandleren H sælger derefter spånpladen til bygmesteren K.

- Træforhandleren H bliver en virksomhed, når agenten J importerer spånpladen i EU til H's forretningsmæssige distribution eller brug. Speditøren J fungerer kun som agent, der transporterer varer for træforhandleren H.

[I dette scenario overdrages ejendomsretten fra en ikke-EU-enhed til EU-enheden, inden produktet fysisk føres ind i EU]

Scenario 5

Den EU-baserede træforhandler H køber en spånplade online fra leverandøren L, som er baseret uden for EU. I henhold til kontrakten overdrages ejendomsretten først, når spånpladen leveres til træforhandleren H's tømmerplads i Det Forenede Kongerige. Speditøren J importerer pladen til EU for leverandøren L og leverer den til træforhandleren H's tømmerplads.

- Træforhandleren H bliver en virksomhed, når leverandøren L's speditør J importerer spånpladen i EU

til H's forretningsmæssige distribution eller brug.

[I dette scenario overdrages ejendomsretten først fra ikke-EU-enheden til EU-enheden, når produktet fysisk er ført ind i EU]

Scenario 6

Den ikke-EU-baserede leverandør L importerer en forsendelse af træ eller træprodukter i EU og leder derefter efter en køber. Træforhandleren H køber træet eller træprodukterne fra L, når forsendelsen er fysisk ført ind i EU, og toldmyndighederne har frigivet dem til fri omsætning af leverandøren L, og træforhandleren H anvender produkterne til egen forretningsmæssige brug.

- Leverandøren L bliver en virksomhed, når han importerer produkterne i EU til distribution gennem sin egen forretning. Træforhandleren H er forhandler.

[I dette scenario overdrages ejendomsretten først fra ikke-EU-enheden til EU-enheden, når produktet fysisk er ført ind i EU, og før dette tidspunkt findes der ikke nogen kontrakt]

Scenario 7

Den EU-baserede forhandler M importerer træprodukter i EU og sælger dem direkte gennem sin forretning til ikkekommercielle forbrugere.

- Forhandleren M bliver en virksomhed, når han importerer træprodukterne i EU til distribution gennem sin egen forretning.

Scenario 8

Energiselskabet E køber træflis direkte fra et tredjeland uden for EU og importerer den i EU, hvor det bruger den til at producere energi, som selskabet derefter sælger til det nationale forsyningsnet i en EU-medlemsstat. Træflis er omfattet af anvendelsesområdet for EU-træforordningen, men det endelige produkt, energi, som selskabet sælger, er ikke omfattet.

- Energiselskabet E bliver en virksomhed, når det importerer træflis i EU til egen forretningsmæssige brug.

Scenario 9

Træforhandleren F køber træflis direkte fra et tredjeland uden for EU og importerer den til EU, hvor han sælger den videre til energiselskabet E. Energiselskabet E anvender derefter denne træflis i EU til at producere energi, som selskabet sælger til det nationale forsyningsnet i en medlemsstat.

- Træforhandleren F bliver en virksomhed, når han importerer træflisen i EU til distribution gennem sin egen forretning.

[I scenario 10 og 10a fremhæves det, at stående træer ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde. Afhængigt af detaljerne i kontrakten kan en "virksomhed" enten være skovejeren eller det firma, som har retten til at fælde træ til egen forretningsmæssige brug eller til distribution gennem sin egen forretning]

Scenario 10

Skovejeren Z fælder træer på sin egen jord og sælger træet til kunder eller forarbejder det på sit eget savværk.

- Skovejeren Z bliver en virksomhed, når han fælder træet til egen forretningsmæssige brug eller til distribution gennem sin egen forretning.

Scenario 10a

Skovejeren Z sælger retten til at fælde stående træer på Z's ejendom til A til A's egen forretningsmæssige brug eller til distribution gennem A's egen forretning.

- Firmaet A bliver en virksomhed, når han fælder træet til sin egen forretningsmæssige brug eller til distribution gennem sin egen forretning.

BILAG II

EKSEMPLER PÅ OPLYSNINGER OM SAMMENSATTE PRODUKTER

Produkttype	Køkkenudstyr i flade pakker					Muligt at bringe i omsætning?
Periode	April 2011 – december 2012					
Mængde	3 200 stk.					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugstrettighed	Dokumentation for lovlighed	
Kerne	Halv-hård træfiberplade	Blandede nåletræer: primært skovfyr (<i>Pinus sylvestris</i>) rødgran (<i>Picea abies</i>)	Mere end én EU-medlemsstat	Flere	Tidligere bragt i omsætning – ikke krævet	Ikke relevant
			Tredjeland, borealt vækstland	Flere	Interne revisioner af lovlighed og sporbarhed	Ja (hvis velbegrundet tillid)
Overflade	Overfladebehandlet papir med påtrykt trædesign, importeret fra et ikke-EU-land	Ukendt	Ukendt	Ukendt	Ingen	Nej

Produkttype	Saml-selv-kontormøbler					Muligt at bringe i omsætning?
Periode	Januar 2011 – juni 2011					
Mængde	1 500 stk.					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/ -region	Hugst- rettighed	Dokumenta- tion for lovlighed	
Kerne	Spånplade	Sitka-gran	EU-medlemsstat	Flere	Tidligere bragt i omsætning – ikke krævet	Ikke relevant
For- og bagside	0,5 mm finér	Bøg (<i>Fagus sylvatica</i>)	EU-medlemsstat	Private skov- ejere	Tidligere bragt i omsætning – ikke krævet	Ikke relevant

Produkttype	Træflis					Muligt at bringe i omsætning?
Periode	Januar 2012 – december 2012					
Mængde	10 000 tons					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugstrettighed	Dokumentation for lovlighed	
	Fra savværksfliser/afskæringer fra træer købt stående af skovejere	Blandet gran, fyr og birk	EU-medlemsstat	Flere private skovejere	Set ejers genvækst-planer	Ikke relevant
	Fra savværksfliser/afskæringer fra tømmer købt ved vejsiden	Blandet gran, fyr og birk	EU-medlemsstat	Flere private skovejere	Tidligere bragt i omsætning – ikke krævet	Ikke relevant

Produkttype	Skrivepapir (90 g/m2) fra Indonesien					Muligt at bringe i omsætning?
Periode	April 2012 – marts 2013					
Mængde	1 200 tons					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/-region	Hugst-rettighed	Dokumenta-tion for lovlighed	
	Kortfibret papirmasse	Acacia mangium	Tredjeland, tropisk udviklings-land, specificeret provins	Industriel skov-plantage-rettighed XXX	Lovligheds-certifikat	Ja (hvis velbegrundet tillid)
	Kortfibret papirmasse	Blandet tropisk hårdtræ	Tredjeland, tropisk udviklings-land, specificeret provins	Naturlig sekundær skov-rydning til beplantning af papirtræ og oliepalmer	Nej	Nej
	Langfibret papirmasse	Pinus radiata	Tredjeland, tempereret	Skov-beplantning	Certifikat for leverandør-kæde	Ja (hvis velbegrundet tillid)

Produkttype	12 mm krydsfinér					Muligt at bringe i omsætning?
Periode	April 2012 – marts 2013					
Mængde	8 500 m ³					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/ -region	Hugst- rettighed	Dokumen- tation for lovlighed	
For- og bagside	Finér	Bintangor (<i>Calophyllum spp.</i>)	Tredjeland, tropisk udviklings- land, specificeret provins	YYY rettighed	Eksport- certifikat fra statsligt agentur	Ja (hvis velbegrun- det tillid)
Kerne	Finér	Poppel (<i>Populus sp.</i>)	Tredjeland, tempereret vækst- land	Små- skov, uspecificeret	Nej	Nej

Produkttype	Overfladebehandlede kunstplader fra Kina					Muligt at bringe i omsætning?
Periode						
Mængde	500 tons					
Del	Beskrivelse	Art	Hugstland/ -region	Hugst- rettighed	Dokumen- tation for lovlighed	
	NBKP-nåletræ (Northern Bleached Kraft Pulp) (NBKP) Blødt træ	Skarntydegran (Tsuga heterophylla), douglasgran (<i>Pseudotsuga menziesii</i>), kæmpethuja (Thuja plicata), hvidgran (Picea glauca), klitfyr Pine (Pinus contorta)	Tredjeland, borealt	Rettighed til industriel jordbrug med træer	Klassifice-ret som "ikke-kontrover-siel" i certifice-ringsvejled-ning	Ja (hvis velbegrundet tillid)
	LBKP-hårdtræ (Laubholz Bleached Kraft Pulp)	Poppel (Populus spp.)	Tredjeland, borealt	Rettighed til industriel jordbrug med træer	Klassifice-ret som "ikke-kontrover-siel" i certifice-ringsvejled-ning	Ja (hvis velbegrundet tillid)
	Mekanisk papirmasse	Poppel (Populus tremuloides, Populus balsamifera), hvidgran (Picea glauca), banksfyr (Pinus bank- siana)	Tredjeland, borealt	Flere private skovejere	Ikkekontro-versiel Lovligheds-certifikat	Ja (hvis velbegrundet tillid)